

Centro Dramático de Benidorm (TEAT)

Grup teatral creat el 1984 a partir d'una escissió del Teatro Club fundat per Paco Llorca. La junta directiva fundacional va estar constituïda per Francisco Sánchez Gómez Limón ("Paco Limón"), com a president, Francisco Blanquer Marín, com a secretari, i Rita Maris, Manuel Paquez Rosique i María José Sánchez, com a vocals. Posteriorment, aquest primer grup directiu experimentà un canvi parcial amb la substitució dels vocals, que, en l'any 2002, eren Vicente González, Manuel Sánchez i María del Rosario Plaza. Des de la primera hora, el Centro Dramático comptà amb el suport institucional de l'Ajuntament de Benidorm, mitjançant el finançament habitual de l'activitat del grup i en la cessió, com a seu social d'aquest, d'unes dependències situades en la segona planta de l'antic Mercat Municipal, que serviren tant de local d'assaigs, com d'arxiu, de magatzem i de rober. Entre els actors més representatius del Centro Dramático cal esmentar Vicente González, Pepita Blanquer, Chari Plaza, Ana Roig, Rafael Montes, Tomás Sellés i José A. Cañadas, entre altres, els quals actuaren sempre sota la direcció de Francisco Blanquer Marín i amb el suport tècnic d'un equip format, bàsicament, per Juan Garcelán, Juan Carlos Gil, Maria Jesús Oveja i Francisco Sánchez Gómez Limón. Al llarg de gairebé una vintena d'anys, el Centro Dramático va ser una de les iniciatives més consolidades dins del seu àmbit, tal com ho acredita el considerable nombre de

representacions que va dur a terme durant aquest període. Entre les obres del seu repertori, al costat de peces teatrals de caràcter més bé tradicional, com les dels germans Álvarez Quintero (*Mañanas de sol*), Jacinto Benavente (*Por qué se quitó Juan de la bebida*), Alejandro Casona (*Fablilla del secreto bien guardado*, *Farsa del cornudo apaleado* i *Farsa y justicia del Corregidor*) o Julio Mathias (*Amor en blanco y negro*), hi figuren també textos d'autors menys convencionals i d'una major complexitat dramàtica, com, per exemple, John B. Priestley (*Esquina peligrosa*), Jaime Salom (*Historias íntimas del paraíso*) o August Strindberg (*La más fuerte*). A més a més, Francisco Blanquer va escriure dos textos destinats a ser posats en escena pel grup que va dirigir: *Boigra, ensayo de artes*, una mena d'iniciació dels actors a la tragèdia, en la qual el teatre es combina amb elements propis de la cinematografia i de la dansa, i la peça de divertiment *La viuda honesta*. Dins d'aquesta línia de producció pròpia, cal fer esment, així mateix, d'una peça breu, de creació col·lectiva del grup, *Farsa y justicia del rey Pepito*, concebuda específicament per a ser representada pels xiquets discapacitats del Centro de Doble Amor de Benidorm. El Centro Dramático, a més de la seua dedicació primordial a l'art dramàtic, ha dut a terme diverses iniciatives culturals complementàries, tals com exposicions, tertúlies o activitats fotogràfiques. (Corregit, 5-11-16).

Diccionari de
Benidorm